

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 190. Pilatus autem respondit eis & dixit: Vultis dimittam vobis Regem
Iudæorum. v. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

recludi, ne indicia vulgi corrumperent. 3 etiam si hoc fecisses, adhuc tamen peccatis, in eo, quod supponas Christum esse in vinculis retinendum, si forte Barabbam populus sua petitione liberaret, quod supponi non potest, quia vinculis, te ipso iudice, non est dignus. Male ergo fecisti, quo cunque modo te excusare velis, nisi ita velis facere, & dicere populo: *Ecce haec tenus vobis unum dimisi vinculum in paschate.* *volo esse liberalis unum flagitatis,* *duos dono, unum pessimum, alterum optimum.* Sed tu vis retinere antiquam consuetudinem unum solum dimittendo, & non habes antiquam materiam. nunquam Innocentem vinculum habuisti, & ideo tunc bene optionem dando processisti, mutata est conditio, nunc Innocentem habes in vinculis & noxios, iam veterem formam seruare non debuisti. Ecce tantis in periculis sunt Magistratus, in quibus non est priuatus.

S. 190. Pilatus autem respondit eis & dixit: *Vultis dimittam vobis Regem Iudeorum.* v. 9.

Cum iam Pilatus acclamatione populorum esset excitus foras, & processisset in Maiestate Romani praesidis, cupiens liberare innocentem Dominum, cogitari potest alterutro processisse modo, vel enim dixit populo iam silenti, quem vultis vobis ex duobus his vinculis dimitti? & sic electionem liberissimam populo dimisit. vel certe populo, praeueniente voto suo, suggestum, quem dimittendum ex duobus deberent petere, nempe, *Vultis vobis dimitti Regem Iudeorum?* alterutro enim modo fieri debuit. Si priore modo factum cogito, verbum *Respondit*, pertinet ad postulationem populi, cum Pilatus nondum processerat; si posteriore modo factum intelligo, verbum *respondit*, ad electionem populi iam factam, & clamore dissono declaratam, referendum est, quocunque autem modum factum sit, erratum est a Pilato. Ille non poterat permittere populi arbitrio, qui populi arbitrio nullo titulo erat subiectus. Si Pilatus pro se dicat: *Volui eum liberare suffragio populi nec potui sperare tantam huius insaniam, ut peterent homicidam, dimitti, & auctorem vita perderet:* *Bene feci.* Dico confidenter, Pilate, male fecisti, non egebat suffragio populi, quem sua absoluuerat innocentia satis declarata tuomet indicio. Vide quomodo a vero iudicio cum peccatoribus istis vere declinas. Politicus esse vis, & desiris esse Canonicus. populo vis placere, & incipis Deo displicere. Hoc malum tibi & Christo facere non debuisti.

Domine clare video, quod viri positi in publico officio, sint in magno precipitio. Utinam ad officia talia homines non adspirarent, utinam lectiam quasitos absconderent, tunc signum de se ederent, se id quod pertinet,,

tunt, intelligere. Verissimum etiam est quod meritissime pro principibus & magistratu oratur, qui tam grauiter periclitatur.

§. 191. Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes. v. 10.

Exprimit hic Euangelista causam, cur ita conatus fuerit Christum liberare Pilatus; nimis quia iudici constabat Christum ex inuidia per Summos Sacerdotes sibi traditum. Quae autem inuidia fuerit, Iohannes manifestat, dicens eos dixisse: *Ecce mundus totus post eum vadit, & si dimittimus eum sic omnes credent in eum.*

Domine Iesu, video æquitatem in Ethnico, & confundor in Christiano: nam video & plane sentio hinc inde Christianum etiam subinde furijs Inuidiae agitatum, acuere linguam suam aduersus proximum suum quando videt illum crescere, se vero minui vel non super omnes excrescere, tunc obliqui aspectus, tunc ægre extortum alloquium, tunc detractiones, tunc etiam insidias est obseruare. Deus meus conserua me ab hoc malo, per quod mors in mundum intravit. Sed & mihi hanc da gratiam, ut semper & ubique amore iustitiae & æquitatis coner Innocentem defendere, periculis liberare, & promouere, ne iniuriam ullam patiatur, aut damnum.

§. 192. Pontifices autem concitauerunt turbam ut magis Barabbam dimiteret eis. v. 11.

Quantum malum est innidia! ecce per inuidiam Pontifices facti sunt populo deteriores, magis imprudentes, tumultum concitantes. Audite ergo iudith illos increpantem. *Vos estis Presbyteri in populo Dei: & in vobis pendet anima illorum: ad eloquium itaque vestrum corda eorum erigit, nolite eos in barathrum protrudere, vel potius vobiscum detrahere; miseremini obsecro eorum, de quorum primitijs & oblatis viuitis, talia Iudith locuta fuisset.*

O Deus! quare permisisti obsecro tale scandalum, ut Pontifices ipsi & Sacerdotes populo suo tam malo praæirent exemplo? Nunquid non merito hinc argumentabuntur haeretici osores Ecclesiæ tuæ dicentes: *Ecce Ecclesia defecit, ut Sacerdotes sic populi, omnes mali facti sunt, non fuit tunc bonus ad unum.* Ita est: sic argumentari possunt de Synagoga, quia retusa defecere debebat, ut Lucifer oriente sole, & quid mitum defecisse illam Ecclesiam, quæ non habebat promissionem constantiæ æternæ, quam habet Christiana. Argumentetur ergo haereticus de synagoga, sed non affingat Chri-